

gens Mure, og det havde til Følge, at Statsbanerne i stigende Grad kom ind paa at benytte denne Fabrik til Forfærdigelse af deres Vognmateriel. Jeg er fuldt overbevist om, at dersom man trods Modstand fra Banedriftens Side fra Begyndelsen af, men med Støtte hos Rigsdagen var slaaet ind paa Lokomotivbygning herhjemme paa en eller anden Fabrik, vilde vi være komne i samme Situation med Hensyn til en saadan Fabrik, som vi nu ere med Hensyn til Vognfabrikken i Randers, og det vilde Landet have staaet sig overordentlig godt ved.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds omtalte, hvad der var sket i det sidste Aarstid med Ombygning af et Lokomotiv paa de sydfynske Baners Fabrik i Odense. Jeg er bleven bekendt med, hvorledes man her har hugget to gamle Lokomotiver op og har anvendt betydelige Dele af Godset i disse Lokomotiver til deraf at forfærdige et nyt. Saa vidt jeg husker, fik jeg angivet, at det nye Lokomotiv vejer 42 Tons, og at der er anvendt omtrent 12 Tons Materiel fra ældre Lokomotiver til at fremstille det. Det er en Selvfølge, at naar visse Dele af et Lokomotiv slides op, eller Jernet delvis bliver sprødt, eller hvilke Mangler der nu kan indtræde, er der andre Dele, som holde sig stærke og kunne bruges i betydelig længere Tid. Kunde vi derfor slaa ind paa en saadan Vej herhjemme, vilde der kunne fremkomme Besparelser. Det er kortsynet at stille sig til et saadant Spørgsmaal, som den ærede Ordfører gør. Hvad enten man ser praktisk eller teoretisk paa Tingen, kunne de Udtalelser, der ere faldne fra den ærede Ordfører saavel i Dag som tidligere, ikke holde Stik. Men der er ogsaa en anden Side, som jeg meget vil anbefale den ærede Ordfører og hans Meningsfæller at se Sagen fra, nemlig den almindelige politiske. De Herrer gavne sandelig ikke deres Stilling her i Landet ved at indtage den Holdning, de nu atter vælge i dette Spørgsmaal.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Thomas Larsen*): Jeg vil begynde med at sige det ærede Finansudvalg Tak, fordi det har tiltraadt alle de af mig stillede Ændringsforslag. Jeg tør ogsaa sige, at jeg har været saa skaansom overfor Finansudvalget, som det har været mig muligt, og naar jeg har været det, siger det sig selv, at det er for ikke at spænde Budgettet stærkere end absolut nødvendigt. Dog har jeg været i det uhel-

dige Tilfælde at maatte stille enkelte Ændringsforslag af ikke ringe finansiel Rækkevidde, men disse Forslag ere fremkomne som Følge af den Stormflod, der fandt Sted paa Vestkysten i dette Efteraar, og det har der ikke været noget at gøre ved, det er Forhold, som man har maattet bøje sig for. Da imidlertid alle de af mig stillede Ændringsforslag ere tiltraadte af Udvalget, vil jeg kunne begrænse mig til at omtale de Forslag, der ere stillede af Mindretallene, og give Svar paa de til mig rettede Spørgsmaal.

Først skal jeg da besvare et Spørgsmaal, som blev rettet til mig af den ærede Ordfører om, hvorvidt Statsbanernes Kulbeholdninger maatte anses for at være tilstrækkelige til, at vi kunne ride den Storm af, som den engelske Kulstrejke forvolder, og hertil tror jeg at kunne svare Ja. Der er nemlig i de senere Aar taget Sigte paa at forstærke Statsbanernes Kulbeholdninger saa meget som muligt, og dette Forhold kommer os nu til gode, saa at der er al rimelig Udsigt til, at vore Kulbeholdninger ville kunne vare til 1. Juni, og inden den Tid maa dog Kulstrejken forlængst være ophørt. Naar jeg siger, at vore Kulbeholdninger ville kunne strække til til 1. Juni, skal det dog ikke opfattes paa den Maade, at vi paa hver eneste Plads i Landet have en tilstrækkelig Mængde Kul, for det er ikke Tilfældet. Det vil selvfølgelig blive nødvendigt at transportere Kul frem og tilbage for at komplettere de forskellige Beholdninger rundt omkring, hvor der maatte blive for faa Kul, men som Helhed vil det stille sig saaledes, at vi have en tilstrækkelig Mængde Kul i det Tidsrum, jeg her har nævnt.

Den ærede Ordfører spurgte mig om Togskaandalen ved Aarhus og ønskede at faa oplyst, hvordan det hele var foregaaet, og hvad der var foretaget i den Anledning. Overfor dette Spørgsmaal kan jeg kun sige, at saa snart det kom til Statsbanernes Kundskab, at dette beklagelige Uheld var sket, blev Statsbaneauditøren sendt derover for at optage Forhør og faa konstateret, hvilke Tjenesteforseelser der maatte være begaaede. Endvidere kan jeg meddele, hvad der for øvrigt er oplyst i Bladene, at de Funktionærer, som man maatte tillægge Skylden for, at dels Toguheldet skete, dels ikke blev opdaget tilstrækkelig tidligt, ere suspenderede, indtil hele Sagen er fuldt og klart oplyst. Det er alt, hvad jeg i dette Øjeblik kan sige om denne Sag, idet der endnu ikke fra